

Sygn. akt I CSK 28/18

POSTANOWIENIE

Dnia 8 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa J. A.

przeciwko S.W. i O. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 marca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 13 kwietnia 2017 r., sygn. akt V Ca .../16,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Powód J. A. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 13 kwietnia 2017 r., oddalającego jego apelację od wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 3 czerwca 2015 r. Sąd pierwszej instancji oddalił wniesione przez niego powództwo o zasądzenie 50 000 zł solidarnie od S. W. i O.W. z tytułu doznanej szkody.

Podstawą faktyczną rozstrzygnięć obydwu sądów były ustalenia, zgodnie z którymi pozwani uniemożliwili powodowi realizację uprawnień wynikających ze służebności gruntowej poprzez zasłonięcie światła bramy znajdującej się między nieruchomościami wykonanym przez nich ogrodzeniem. W ocenie Sądów obydwu instancji, powód nie zdołał jednak udowodnić, że poniósł jakąkolwiek szkodę z tego tytułu, ani nie wykazał związku przyczynowego pomiędzy hipotetyczną szkodą a zdarzeniem stanowiącym jej źródło.

Powód zaskarżył w całości niekorzystne dla niego orzeczenie Sądu Okręgowego. W skardze kasacyjnej zarzucił naruszenie art. 299 k.p.c. w zw. z art. 233 k.p.c., art. 328 § 2 k.p.c., art. 231 k.p.c., art. 233 k.p.c., art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c. Domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, umożliwia także uchylenie orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych. Nie będąc ogólnie dostępnym środkiem zaskarżenia orzeczeń umożliwiającym rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej, poddawana jest wstępnej ocenie w ramach tzw. przedsądu, ustanowionej w art. 398⁹ k.p.c., mającej za cel zbadanie, czy spełnia przesłanki przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania.

Skarżący uzasadnił potrzebę rozpatrzenia jego skargi wystąpieniem przesłanek z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Istotne zagadnienie prawne przedstawił

w formie pytania: „czy służebność przechodu, która nie może być wykonywana z winy właścicieli nieruchomości obciążonej winna być dowodzona na podstawie innych dowodów niż zeznania powoda w sytuacji, gdy pozwani nie zaprzeczają zeznaniom powoda”.

Powołanie przesłanki objętej art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymagało przedstawienia dostrzeżonego zagadnienia prawnego z powołaniem konkretnych przepisów prawa, wykazania, że jest istotne, nowe, poważne i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, a wyjaśnienie go ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia sprawy skarżącego, ale także innych podobnych spraw (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, niepubl.; z dnia 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r. niepubl.; z dnia 26 stycznia 2012 r., I PK 124/11, niepubl.).

Przedstawione przez skarżącego pytanie pozbawione jest cech zezwalających na uznanie, że zawiera istotne zagadnienie prawne istotne w przyjętym rozumieniu. Skarżący domaga się kontroli prawidłowości przeprowadzonej przez Sądy obydwu instancji oceny dowodów, tymczasem jest to zakres badania sprawy, który został wyłączony w postępowaniu kasacyjnym przepisem szczególnym – art. 398³ § 3 k.p.c.

Uzasadniając z kolei oczywistą zasadność skargi powód wskazał, że sąd drugiej instancji „nie rozważył materiału dowodowego w sposób wnikliwy i wyraźnie pominął twierdzenia powoda, czym naruszył art. 233 k.p.c.”. Argumentacja ta nie może odnieść skutku w postępowaniu kasacyjnym z tej samej przyczyny, co przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. - zmierza bowiem do zakwestionowania dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych i oceny dowodów, co – zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. - jest niedopuszczalne.

Podstawy przedsądu wskazane przez skarżącego nie uzasadniają więc przyjęcia jego skargi do rozpoznania. Okoliczności sprawy nie wskazują też, aby zachodziły inne przesłanki do podjęcia takiej decyzji, przewidziane w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej uczestnika do rozpatrzenia.

kc

aj